

Tomsk je místo plné kontrastů jako celá ruská země, říká o pobytu na Sibiři s AIESECem Eva Ulmanová

KARVINÁ - Odjížděla trochu s obavami pod vlivem mýtů, které mezi námi žijí. Po více než dvou měsících se vrátila domů nadšená a s tím, že všechno je tak trochu jinak.

V té době ještě posluchačka pátého ročníku oboru marketing a management Obchodně podnikatelské fakulty v Karviné Slezské univerzity v Opavě Eva Ulmanová odjela do Ruska. Přesněji řečeno až na samý kraj Sibiře, do půlmilionového města Tomsk. Najdeme ho na jižní hranici Ruska přibližně v místech, kde se setkávají hranice Ruska, Kazachstánu, Číny a Mongolska.

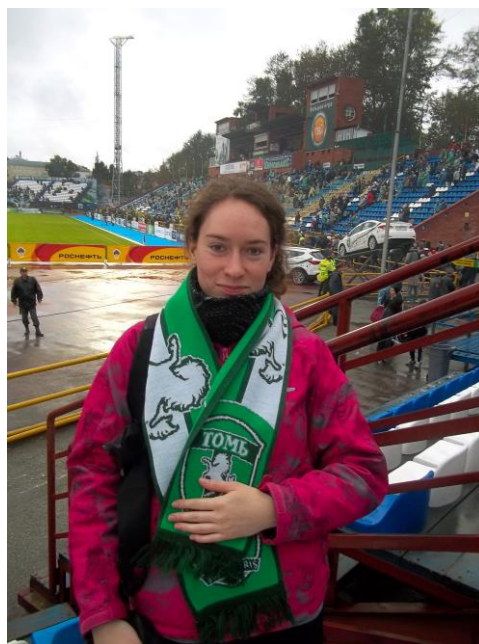
„V rámci stáže Explore Russia jsem se pobočce AIESECu v Tomsku sešla s patnácti dalšími studenty z celého světa, například z Brazílie, Egypta, ale i ještě jednou Českou. Principem naší aktivity bylo jednat objevovat město, poznávat jeho život, potkávat tamní lidi a naopak pro ně připravovat akce, při kterých zase jim představíme naše země, jejich kulturu a další,“ říká o své pobytu v Tomsku Eva Ulmanová. Při tom se spolupracovalo

s dalšími, pracovalo se sociálními sítěmi, o každé akci se zajišťovala dokumentace, která bude základem brožury jako závěrečného výstupu projektu. Kromě toho si vzájemně hostitelé a hosté procvičovali jazyk, diskutovali o tom, jak vnímají tu kterou zemi.

Eva s českou kolegyní zvolily k prezentaci České republiky hlavně vizuální vjemy. „Připravily jsme dvouhodinovou prezentaci Česka pomocí fotografií, videa a slova, ale také prostřednictvím chutě či pohybu. Zavedly jsme hosty na nejzajímavější místa země, představily jim něco z naší historie, kultury, osobnosti nebo třeba vynálezy, připravily hry o suvenýry,“ popisuje český večer Eva s tím, že když se hovořilo o gastronomii, dostali hosté k ochutnání bábovku nebo bramborové placky, ochutnali také pivo a slivovici. „A také se naučili základy polky,“ vypichuje jeden z velkých zážitků nejen pro domácí obyvatele, ale také pro kolegy ze světa. O Českou republiku byl prý nečekaně velký zájem.

Zajímavými diskusními a poznávacími fóry byla setkání nejen s běžnými občany Tomsku, ale také s ruskými odborníky, třeba s profesionály na cestovní ruch. Právě zde se názory na Rusko hodně měnily. A nutno zdůraznit, že k lepšímu.

„Původně jsem chtěl jet někam blíž, jen v Evropě, ale to mi nějak nevycházelo, až mi karvinský AIESEC nabídl kulturní stáž zaměřenou na marketing a management právě v Tomsku. Samozřejmě jsem zvažovala, jestli chci zrovna tam, měla jsem trochu obavy, jestli to nebude nebezpečné, přece jen se tady mluví o ruských mafiích, o tom, že tam všichni jen popíjejí vodku, o násilí, o tom, že tam po ulicích chodí medvědi. Dnes jsem ráda, že jsem tam odjela, byla jsem místem i lidmi velmi mile překvapená,“ vzpomíná dnes Eva Ulmanová.

Prvním překvapením pro ni prý ale bylo, že město, které má přívlastek „Brána do Sibíře“, ji přivítalo třicetistupňovým teplem. Jak přiznává, všichni, se kterými v Tomsku byla, přijeli s nějakým mýtem o Rusku a odjížděli s úplně jinými názory na tuto zemi.

„Tomsť je velmi zajímavé místo, plné kontrastů jako celá ruská země. Najdete tu připomínku „sovětských“ časů, například stará auta, se kterými se jezdí, dokud drží pohromadě nebo oprýskané neudržované stavby, často ještě se socialistickou výzdobou, ale na druhé straně je Tomsť živým moderním městem s několika vysokými školami (v Tomsku se nachází také první univerzita vzniklá na Sibíři - funguje již od roku 1880 a má jednu z největších knihoven v Rusku, pozn. autora), s luxusními restauracemi, bankomaty téměř všude, včetně škol,“ říká Eva. Okouzlená také prý byla okolní přírodou a hlavně příjemnými milými lidmi, kteří rádi pomohou. Jen občas se někdo zarazil, že mluví jinak než rusky, ale když řekla, že je z České republiky, okamžitě místní reagovali slovy Praha, ti starší pak přidali i Československo. „Všichni ale projevovali k naší zemi pozitivní vztah a znali ji,“ konstatuje Eva Ulmanová.

Když odjížděla, tedy přesněji odlétala, nedokázala prý rusky říci ani slovo. Spoléhal na angličtinu. Ale hned na letišti v Moskvě narazila na problém, když zaměstnankyně oddělení pro zavazadla nemluvila jinak, než svojí mateřštinou. „Byl to problém, měla jsme u kufru nadváhu, ale nakonec jsme se domluvili a já mohla pokračovat dalším letem do Tomsku. Osádka letadla i personál na letišti už anglicky mluvili,“ vrací se k cestě Eva. Ta z Moskvy musela letět ještě čtyři hodiny, než byla na místě. Dnes je ale situace jiná. Při svém pobytu pochytala základy ruštiny a oblíbila si ji natolik, že doma se tomuto jazyku věnuje i nadále a učí se jej.

Mluví-li dnes Eva o svém pobytu v Tomsku, je prý ráda, že tam vycestovala zrovna přes AIESEC. „Měla jsem za sebou už zkušenosti s jiným výměnným programem, ale tak, jak se o nás AIESEC staral, to tam nebylo. Dobře mne připravili na pobyt, už při přípravě mi pomáhali vybavit vše potřebné, motivovali mne, neustále mi byl k dispozici zástupce, kdybych něco potřebovala, zajímal se o to, zda je vše v pořádku. Dnes vidím práci AIESECu velmi pozitivně, myslím, že funguje super a mohu ho doporučit,“ říká závěrem Eva Ulmanová.